

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

București, Str. Nicolae Tonitza nr.8, Sector 3, Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11, e-mail: apador@dnt.ro

Nr. 66/26 august 2005

DOMNULE PREȘEDINTE,

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN
ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH)**, cu sediul în
București, str. Nicolae Tonitza nr.8, sector 3

Cheamă în judecată

**GUVERNUL ROMÂNIEI, SECRETARIATUL GENERAL AL
GUVERNULUI**, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sector 1

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea Guvernului României să comunice informațiile de interes public pe care le-am solicitat;
- fixarea unui termen în care să fie comunicate în scris aceste informații;
- obligarea Guvernului României la plata daunelor morale în cuantum de 50.000.000 ROL (5.000 RON).

De asemenea, solicităm obligarea Guvernului României la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

./.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

MOTIVELE PLÂNGERII SUNT URMĂTOARELE:

Prin scrisoarea nr. 51 din 13 iulie 2005, am adresat Guvernului României o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr.544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, în care am solicitat comunicarea de

copii de pe stenogramele ședințelor de guvern în care s-au dezbătut și adoptat, în perioada 2001-2004, acte normative cu privire la situația "RAFO" S.A. Onești, inclusiv stenograma ședinței în care a fost dezbătută și adoptată Ordonanța de urgență nr. 101/2004 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a unor creanțe fiscale asupra societăților comerciale "RAFO" S.A. Onești și "CAROM" S.A. Onești.

Potrivit confirmării de primire, Guvernul României a primit cererea la data de 14 iulie 2005.

La data de 28 iulie 2005, am primit, prin poștă, adresa nr. 16/80/r.p. din 26 iulie 2005 a Guvernului României, în care se menționează că informațiile pe care le-am solicitat sunt clasificate de guvern ca secrete de stat, cu nivelul de clasificare "strict secret", potrivit dispozițiilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, astfel că sunt exceptate de la liberul acces prin art. 12 al. 1 lit. b din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile clasificate.

În esență, guvernul susține că, potrivit art. 12 al. 1 lit. b din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la liberul acces al cetățenilor acele informații privind deliberările autorităților care sunt clasificate potrivit legii, iar informațiile pe care le-am solicitat sunt clasificate, deci inaccesibile.

Considerăm că refuzul de comunicare a informațiilor solicitate este nejustificat, având în vedere dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001, potrivit cărora:

"Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public."

Deci, în art. 13 este reglementată o situație în care excepțiile prevăzute în art. 12 nu se mai aplică și se revine astfel la regula liberului acces.

În speță, informațiile pe care le-am solicitat și au fost clasificate ca secrete de stat, nivelul "strict secret", fac parte tocmai dintre informațiile la care se referă art. 13, a căror clasificare ascunde și chiar favorizează încălcarea legii.

În presă au existat foarte multe semnale critice cu privire la relațiile bazate pe corupție dintre unii membri ai guvernului din perioada 2001-2004 și grupul de interes din jurul RAFO Onești. Exemplificăm :

“RAFO Onești poate fi nominalizat la titlul de marele tun al guvernării Năstase. Vândută în 2002 lui Corneliu Iacobov, vicepreședintele PSD Bacău, rafinăria a reușit să acumuleze datorii de mii și mii de miliarde. Pe ultima sută de metri a mandatului, Adrian Năstase a încercat să salveze RAFO, emițând o ordonanță de urgență prin care transforma datoriile în acțiuni ale statului. Suma de 16.000 de miliarde lei înseamnă scoaterea din buzunarele fiecărui salariat din România a 100 de dolari.” (ziarul “România liberă “ din 22 martie 2005).

“Graba cu care cabinetul Adrian Năstase a trecut la AVAS datoriile acumulate de aceste rafinării private [RAFO și Carom] –fără a aștepta verdictul PNA în dosarul RAFO și fără a verifica semnalele de presă care aduceau probe ce demonstau nu atât un management greșit, cât o serie de infracțiuni- sugerează o posibilă complicitate a PSD cu protagoniștii afacerilor necurate de la Bacău.” (ziarul “Evenimentul zilei“ din 17 noiembrie 2004).

“Ordonanța de urgență prin care cabinetul Adrian Năstase a decis preluarea de către Autoritatea de Valorificare a Activelor Statului (AVAS) a unor datorii postprivatizare la RAFO Onești și Carom Onești – în sumă totală de 16.000 miliarde lei, echivalentul a peste 400 milioane de euro - nu este unicat. Din toamna anului 2001, când consorțiul...controlat de Corneliu Iacobov, a cumpărat pachetul majoritar la RAFO Onești și până în octombrie 2003 – când l-a vândut -, scutirile de tot soiul s-au ținut lanț pentru liderul PSD Bacău.” (ziarul “Evenimentul zilei“ din 19 noiembrie 2004).

“Cu îngăduința Guvernului Năstase, Iacobov a cumpărat rafinăriile Dărmănești și RAFO. Prima a falimentat, a doua e în găleată. Tunurile moldoveanului au fost girate politic de mai-marii PSD. Corneliu Iacobov este exemplul clasic al oligarhului care și-a creat un imperiu de afaceri pe sprijin politic.” (ziarul “Evenimentul zilei“ din 5 martie 2005).

“În domeniul politicilor fiscale, PSD a promovat în mod amplu un sistem de facilități la plata impozitelor și taxelor (eșalonări, scutiri, amânări) ce favorizează corupția și diminuează volumul resurselor bugetare, fiind vizibilă tendința de aservire a acestui sistem intereselor clientelare ale PSD – vezi cazurile RAFO Onești, SN Tutunul Românesc.” (declarația Biroului Executiv al PNL din 19 decembrie 2002, intitulată “Ce nu vrea să spună PSD“, postată pe site-ul PNL).

De asemenea, presa a reflectat declarațiile unor importante persoane publice cu privire la elementele infracționale ale “afacerii” RAFO Onești și favorizarea lor prin decizii guvernamentale. Exemplificăm:

Dl. Traian Băsescu, actualul președinte al României, a declarat în anul 2004 că ordonanța Guvernului Năstase prin care RAFO Onești a fost scutită de achitarea unor uriașe datorii

către stat reprezintă *“un jaf pus la cale de mafia din Moldova, la care Adrian Năstase este părtaș personal”* (ziarul “România liberă” din 22 noiembrie 2004) și că *“Știm cu toții ce se întâmplă la RAFO, însă aveam dubii că aceste fraude vor fi tolerate de Adrian Năstase. Gestul guvernului reprezintă însă dovada clară a faptului că Năstase se află în fruntea unui sistem mafiot”* (ziarul “Evenimentul zilei” din 18 noiembrie 2004).

Ziarul “Evenimentul zilei” din 19 noiembrie 2004 relatează următoarele afirmații ale dlui. Traian Băsescu cu privire la sistemul mafiot ce se afla în spatele afacerii RAFO Onești: *“...de azi înainte, în vocabularul nostru această rafinărie să se numească JAF0 Onești, titlu reprezentativ pentru elita de mafioți de aici... vrem ca banii furati de elita de la RAFO și Carom să fie plătiți de cei care i-au furat și și-au făcut hoteluri în București și pe litoral...datoriile de la RAFO se pot recupera prin confiscarea și scoaterea la licitație a averii celor implicați, fie că e vorba de Iacubov, de Hrebenciuc sau de Adrian Năstase, care a legalizat furtul”*.

Dl. Călin Popescu Tăriceanu, actualul prim ministru, a declarat în anul 2004 cu privire la ordonanța 101/2004 prin care RAFO a fost scutită de achitarea datoriilor către stat că: *“Această hotărâre trebuie anulată rapid, întrucât ea legalizează un furt”* și că adoptarea acestei ordonanțe *“este genul de acțiune care pune în pericol integrarea europeană”* (ziarul “Evenimentul zilei” din 18 noiembrie 2004), precum și că *“Este cel mai mare jaf din ultimii 10-15 ani din Europa. Nu putem să ne prefacem că închidem ochii la astfel de cazuri”* (ziarul “România liberă” din 22 noiembrie 2004).

Dl. Graeme Justice, reprezentantul Fondului Monetar Internațional la București, a afirmat despre “afacerea” RAFO Onești că: *“Este foarte frumos când datoriile către stat sunt convertite în acțiuni, la un preț care nu reflectă valoarea acestora. Mai mult, guvernul cheltuiește bani să pună pe picioare din nou afacerea și, după un timp, cei care au administrat-o ineficient ar urma să o preia de la stat. Ce poate fi mai frumos?...Se poate da astfel un exemplu greșit oricărei companii, anume că nu e necesar să-ți plătești taxele către stat, n-ai nici o problemă...cei care nu plătesc datoriile față de stat sau față de partenerii de afacere n-ar trebui lăsați să continue activitatea”* (ziarul “Evenimentul zilei” din 6 ianuarie 2005).

Dl. Jonathan Scheele, șeful Delegației Comisiei Europene la București, a subliniat în luna februarie 2005 că “afacerea” RAFO reprezintă un caz de corupție, care va fi urmărit îndeaproape de oficialii europeni: *“Este un caz-test extrem de important. Este important pentru mediul de afaceri, pentru capacitatea noului guvern de a colecta taxele și impozitele și de a lupta împotriva corupției”*. (ziarul “Evenimentul zilei” din 24 februarie 2005).

Dl. Eugen Nicolăescu, actualul ministru al sănătății, membru al prezentului Guvern, declara la 24 martie 2005 că: *“PSD intenționase să șteargă datorită acestor societăți [RAFO Onești și Carom] transferându-le creanțele la AVAS. Prin Ordonanța de Urgență nr. 101/2004, care consfințește acest lucru, se îndeplineau două obiective : marii corupți scăpau cu fața curată și se mai și obțineau capital electoral de la angajații respectivelor firme.”* (declarație postată pe site-ul PNL).

“Afacerea” RAFO Onești și implicarea guvernamentală în aceasta a constituit și unul dintre motivele pentru care un grup de senatori și deputați aparținând grupurilor parlamentare PNL, PD și PRM au inițiat în anul 2003 o moțiune de cenzură împotriva Guvernului Năstase, denumită “Mafia sufocă România” și depusă la Camera Deputaților la data de 21 martie 2003. În cuprinsul moțiunii, sub titlul “Corupția Guvernului PSD sărăcește România”, parlamentarii inițiatori ai moțiunii au afirmat : *“Dintre afacerile de corupție, patronate nemijlocit de primul-ministru [Adrian Năstase], amintim :...privatizarea scandalosă a rafinăriei RAFO Onești, care a provocat României o pagubă de peste 250 de milioane de dolari. În această afacere de corupție este amestecat și Viorel Hrebenciuc, liderul grupului parlamentar al PSD din Camera Deputaților”*.

Există, deci, semnale din multe părți : presă, persoane publice care ocupă funcții importante în stat, reprezentanți ai unor importante organisme internaționale, deputați și senatori, în sensul că afacerea RAFO Onești cuprinde acte de corupție și alte fapte de natură penală, care ajung până la structurile guvernamentale.

Este evident, în raport de aceste argumente, că guvernul din perioada 2001-2004 atunci când a clasificat informațiile la care ne-am referit cu privire la RAFO Onești (“secrete de stat” !!!), a ascuns și favorizat încălcări ale legii. De aceea, în raport de art. 13 din Legea nr. 544/2001, informațiile respective nu puteau și nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate.

Consecința logică este că aceste informații pe care le-am solicitat trebuiau să ne fie comunicate de guvern, întrucât nu fac și nu pot face parte dintre cele clasificate.

*

Solicităm obligarea Guvernului României și la plata de **daune morale** în cuantum de 50.000.000 ROL (5.000 RON), pentru prejudiciul moral care ne-a fost creat prin modul în care a fost tratată solicitarea noastră și prin încălcările Legii nr.544/2001 comise în detrimentul nostru.

Precizăm că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul că încălcarea dreptului unei persoane, fizice sau juridice, produce, în mod natural, și prejudicii morale, dovada acestora făcându-se prin prezumții.

În consecință, ținând cont și de natura lor, neacceptarea dovezii prin prezumții și impunerea unei alte probațiuni pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

*

Pentru susținerea acțiunii, depunem, în copie, următoarele înscrisuri :

- cererea de informații transmisă prin scrisoarea nr. 51 din 13 iulie 2005
- confirmarea de primire din 14 iulie 2005
- adresa nr. 16/80/r.p. din 26 iulie 2005 a Guvernului României
- plicul în care a fost expediată adresa Guvernului României
- printuri cu articole și declarații de presă privind cazul RAFO Onești (35 file)

În drept, ne întemeiem acțiunea pe dispozițiile art.22 din Legea 544/2001.

Potrivit art.22 al.5 din Legea 544/2001, plângerea este scutită de taxa de timbru.

Depunem plângerea și înscrisurile anexate în dublu exemplar, spre a fi comunicate Guvernului României.

26 august 2005

APADOR-CH prin
Vicepreședinte Marian Pancu